

Precum arcușul

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Îmi bate la fereastră porumbelul
Ce l-ai trimis să-mi lase o misivă,
O țin în palmă să nu șterg rimelul
Din slova dulce,-atât de afectivă

Ce mă îndeamnă să-mpletesc cunună
Din lacrima culeasă în batistă,
Când te-așteptam vibrând ca o furtună
Și nu credeam că inima rezistă

Până-ți ating cu buzele piciorul
Și trupul ți-l alint precum arcușul
Că m-a ucis în vara asta dorul
De nu-mi găsesc în nici o zi culcușul.

- Trimiți pe vânt mesaje, dar, iubite,
Eu vântul nu-l primesc, mai bine, vino,
În dimineți cu stele rătăcite!
Pe-aici trec îngeri triști și-mi spun: "Străino,

Pe cine-aștepti, ce nostalgii se-neacă
În ochii tăi adânci, abisuri line,
Nu vezi, de-acum, că vara însăși pleacă,
De ce mai crezi că-i este dor de tine?"

Nu-i cred deloc, dar lacrima sub gene
O simt arzând. Afară-i rece, plouă,
Aceste nostalgii cotidiene
Clădesc în noi o lume ruptă-n două.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif